

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

นายกฯ ผู้ชนะหัวใจประชาชน

เมื่อวานนี้มีมาหลาย ๆ แห่ง ได้เทศน์หรือเปล่าเมื่อวานนี้ (เทศน์ครับ) นั่นละ ตอนบ่ายสามโมงกว่า พวกประชาชนมาหลายจังหวัดนะ จังหวัดละไม่กี่คน รวมกันหลายจังหวัดคนก็มาก มากกว่านั้นะ เมื่อวานนี้เต็มไปหมด (มีชาวลาวมาด้วยครับ) ประเทศลาวก็มาดูเหมือนสามสี่คน เขาก็ดูทีวีเหมือนกันทางนั้น เขามาอยู่เรื่อย ๆ ประเทศลาว นี่ละที่ว่าเราติดหมัดเขา เขามาหา ว่าทำไมจึงรู้ มายังไงต่อยังไง ถ้ามไป ถ้ามมาใครบอก มาได้ยังไงถึงได้มาที่นี่ เคยพบเห็นหลวงตาบัวที่ไหนเราถามเขา ถึงได้มาที่นี่ เขาตอบประโยคเดียวเท่านั้น เขาบอกว่าดูทีวีทุกวันเท่านั้นเราหายเลย ก็เวียงจันทน์กับนี้ใกล้กันนิดเดียว หนองคาย เวียงจันทน์ ไม่ได้ห่างไกล เขาตอบประโยคเดียวเท่านั้น เขาบอกเขาดูทีวีทุกวัน หมดท่าเลย

เขาจะนิมนต์เราให้ไปเวียงจันทน์ ไปเทศน์ เราบอก อู๋ หลวงตางานมากไม่มีโอกาสแหละ พิจารณาเสียก่อนว่าจัน เมื่อวานเขาก็มาที่นี่ เมื่อวานนี้ฟังพูดธรรมะยังไม่จบเขาจะรีบไปเกี่ยวกับเรื่องทางด้านทางอะไรเข้าวันเข้าค่ำอะไรจะไม่ทัน ต้องรีบไป พวกนี้เป็นเนื้อหนังของชาวพุทธเหมือนกันกับเมืองไทยเรา มันก็เป็นพวกเดียวกันอย่างว่า พวกกอดเดียวกัน ตั้งแต่เริ่มที่เราได้ดูพงศาวดาร แล้วก็ไปชาวพุทธด้วยกัน เพราะฉะนั้นเวลาเมื่อไรมาทำให้แตกแยกมันถึงเดือดร้อนกันมากที่สุดทีเดียว อย่างลัทธิอุบาสกแต่ก่อนเราก็เคยไปเสมอเวียงจันทน์ เขามีงานเรื่อยเขามาติดต่อนิมนต์เราไปเรื่อย จะทำยังไงก็ต้องไปให้เขาเรื่อย ๆ ข้ามไปเวียงจันทน์

ทางโน้นมีวัดกรรมฐาน พระกรรมฐานก็ไปจากทางนี้ ดูจะเป็นลูกศิษย์หลวงปู่ขาวเรา ไปตั้งสำนักอยู่ทางโน้น มีสองสามสำนัก ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบทุกสำนักนั่นแหละ เขามานิมนต์เราไปเราก็ไปที่นั่นไปพักเรื่อย ๆ หลังจากนั้นแล้วเรื่องราวอะไรก็เกิดอย่างว่านั่นแหละ ลัทธิอะไรเราเลยไม่ไปอีก เขาก็ไม่กล้ามานิมนต์ เราก็ไม่ไป ตั้งแต่ นั้นมาก็ไม่ปรากฏว่าเขามานิมนต์เรา เราก็ไม่ได้ไปก็เพราะลัทธิอันนี้เข้ามาตี จะทำอะไรก็ทำลำบากลำบาก แต่เวลานี้ค่อยดีขึ้นโดยลำดับ เพราะเนื้อแท้เป็นทารุณ อันนี้เข้ามาแฝงชั่วกาลชั่วเวลา ไม่นานพวกนี้ก็ร่วงโรยไป ๆ ฟันเพเก่าของเขาก็มีตั้งเดิม เขาก็อกเงยขึ้นตามเดิมเกี่ยวกับเรื่องชาวพุทธนะ เป็นชาวพุทธตามเดิมของเขา

แต่ก่อนเขาไม่ออกหน้าออกตา คงจะพวกนี้มาตีเขาแหลกพวกเทวทัต เขาก็สงบเงียบ ๆ แต่ก็เห็นเขามานิมนต์ทางนี้ไปอยู่ฝั่งโน้นทุกวันนี้ หัวหน้าเขาไม่ขัดข้องอะไร นิมนต์พระไปอยู่ทางโน้น เขามานิมนต์พระทางบ้านแพงไปอยู่ทางโน้น ว่าทางโน้นไม่

ค่อยมีพระ เขาไม่ขัดข้อง เราเองก็เคยช่วยแล้ว ทางบ้านแพงทางโน้นก็สร้างโรงเรียนให้ ทั้งหลัง โรงเรียนใหญ่เสียด้วย ดูเหมือน ๕๐ เมตรมั้งหรือ ๔๘ เมตรเราจำไม่ได้ ความยาว ความกว้างเท่าไร ให้ตามอัตราของเขาแหละ นี่เราก็สร้างให้ โรงร่ำโรงเรียนก็ให้ บางทีเอาข้าวไปลงบ้านแพงแล้วให้เขามารับไปข้ามไปฝั่งนั้น เราเอาไปลงที่บ้านแพงให้ เขาช้ามมาเอา

เราช่วยอยู่อย่างนั้นนะ เพราะเราไม่ได้ถือว่าใครเป็นใคร สพุเพ สตุดา อันว่า สัตว์ทั้งหลาย มันครอบไปหมด พื้นของจิตของเรามันเป็นอย่างนั้น สพุเพ สตุดา อันว่า สัตว์ทั้งหลาย เป็นพืดไปหมดเลย ไม่มีอะไรว่าแบ่งสัดแบ่งส่วนแบ่งวรรคแบ่งตอนไม่มี เพราะฉะนั้นเราถึงทำประโยชน์ต่อโลกได้สนิท แม้กระทั่งสัตว์เดรัจฉาน สนิทเหมือนกันหมดเลย นี่ทางโรงพยาบาลก็ช่วย ทางฝั่งลาวก็หลายแห่งอยู่นะ สี่ห้าแห่งกระมังที่เราไปช่วย ตึกดูเหมือนสามหลังตึกโรงพยาบาล เครื่องเอ็กซเรย์ รถแอมบูแลนซ์ ก็ให้ นอกจากนั้นก็พวกประเภทอาหาร ใส่รถสิบล้อฟาดเป็นแถวยาวเหยียดเลย ไปเขาก็เปิดทาง โน้นเลย ทางนี้ไปให้ขึ้นเลยไม่ต้องถ่ายเท ทางหัวหน้าเขามาต้อนรับอยู่ทางโน้น เปิดให้ เข้าถึงโกดังที่เก็บเลย รถทางนี้ไปก็บึ่งขึ้นเลย ๆ เหลง ของเราเอาไปนะ อย่างนั้นละเรา ช่วยอยู่อย่างนั้น

พวกข้าวสาร พวกเครื่องกระป๋อง สามสี่คันรถเต็มเอี้ยด ๆ ข้าวสารก็เต็ม เครื่องกระป๋องเป็นลัง ๆ ก็เต็ม ๆ หัวหน้าเขาก็รอรับ ทางนี้ไปก็เปิดเข้าเลย เขาก็ชนลงเลยปั๊บ ๆ เข้าโกดังเขาเป็นระเบียบเรียบร้อย เขามีหัวหน้าควบคุมทางโน้น เราเทของให้เขา เสร็จเรียบร้อยแล้วก็มา มาลงแม่น้ำโขง ดูเหมือนไปสองเที่ยวหรือไง จากนั้นมาเราก็ไม่มีเวลาที่จะช่วยเหลือได้ ทั้งกำลังทรัพย์ก็ไม่พอ หนุนอยู่เมืองไทยของเรานี้ก็จะเป็นจะตายอยู่แล้ว ก็เลยห่าง เขาขอมาเราก็ให้พักไว้เสียก่อนเราบอก เพราะเรากำลังหนักมาก ก็บอกตรง ๆ อย่างนี้ จากนั้นมาเขาก็ไม่ได้มาติดต่ออีก

เรื่องความจำเป็นอยู่ที่ไหนมันจำเป็นหมดนั่นแหละจะว่าไง เราพูดอย่างเต็มหัวใจเราเลยว่า เราช่วยโลกนี้ก็ริยาที่เราช่วยนี้ช่วยด้วยธรรมโดยธรรม ๆ ล้วน ๆ ไม่มีเรื่องโลกอะไร ๆ ที่เป็นความสกปรกโสภณเข้ามาแฝงเลยนะ เพราะฉะนั้นเราจึงพูดได้ทุก อย่างที่เป็นทางของธรรมก้าวเดิน จะเดินตามทางของธรรมนี้ ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก จึงเรียกว่าธรรม ไม่เอนไม่เอียง ใครผิดบอกว่าผิด ใครถูกบอกว่าถูก เพราะธรรมไม่เหมือนโลก จะให้มาใช้แบบโลกก็สกปรกเป็นส้วมเป็นถ่านไปเหมือนโลกนั่นแล ธรรมไม่ใช่ส้วมไม่ใช่ถ่าน เป็นที่พึ่งของสัตว์โลก สามแดนโลกธาตุนี้อาศัยธรรมทั้งนั้น เป็นของเล็กน้อยเมื่อไร เพราะฉะนั้นเวลาเราออกทำประโยชน์ เราก็เอาทำธรรมล้วน ๆ นี้ออก

เลย ไม่ว่าที่ไหน ควรว่าอย่างไรว่าได้ตามทางของธรรมที่ก้าวเดิน ๆ ไม่มีอะไรมาคัดค้าน ผิดถูกบอกไปตามเรื่องตามราวไปเลย

เราพูดอย่างตรงไปตรงมาเพราะเราช่วยโลกจริง ๆ ไม่ได้ว่าช่วยคนนั้นช่วยคนนี้ พรรคนั้นฝ่ายนี้เราไม่มี ใครผิดใครถูกก็ตีตะล่อมเข้าหากันเพื่อความสงบร่มเย็น อันเป็นทางที่ถูกต้องของธรรม เราก็ดบเข้าไปหาตรงนั้น ที่จะตีให้แตกให้แยกนี้ธรรมไม่มีมีแต่เครื่องประสาน ตีรวมเข้าให้เป็นกลุ่มเป็นก้อนเป็นเนื้อเป็นหนัง แล้วก็มีความแข็งแรงมั่นคงขึ้นด้วยความพร้อมเพรียง ด้วยสิ่งทัฬหีสมการะรวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน เช่น ศาลาหลังนี้ ไ้มาจากที่ไหนมีที่ประเภท มารวมกันนี้ ต่างอันต่างมารวม มาจากถิ่นใดก็ตามขึ้นใดก็ตาม มารวมแล้วเป็นศาลาสำเร็จประโยชน์ คุณค่าแห่งการรวมทัฬหีสมการะก็สำเร็จประโยชน์เป็นศาลา เป็นกุฎิ สร้างโรงร่ำโรงเรียนก็ขึ้น ล้วนแล้วแต่สิ่งที่มารวมสามัคคีกัน ไม่มีสิ่งใดมาแตกสามัคคีนี้

นี่ละศาสนาพุทธของเรา เราพิจารณาขิณิตที่ตรงไหน มีแต่การซ่อมแซมตัดแปลง แก้ไขบำรุง การทำลายไม่มี อย่างพุทธศาสนานี้ไม่มี เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นอันใดที่ไม่ถูกต้องดีงามมันก็ขัดต่อธรรม เมื่อเราเป็นผู้เกี่ยวข้องกับธรรมสั่งสอนโลกแล้วเราก็ต้องพูดไปตามนั้น พูดเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ที่นี้มันก็เป็นเรื่องของโลก โลกกับความสกปรกมันเป็นอันเดียวกัน มันก็ต้องโจมตีธรรมเป็นธรรมดา อันนี้เราก็ไม่ได้ถือ เราพูดตามหลักธรรมความจริง จะทำให้เป็นยังงี้ก็เป็นไปไม่ได้แล้ว คือความจริงได้แก่ธรรม แนะ เราก็ดบไปตามนั้นดำเนินไปตามนั้น ควรชมเราก็ดชม ควรตำหนิเราก็ดตำหนิ

ไม่ว่าอะไรก็ตามแม้แต่สัตว์ ควรดูก็ดู ควรเขียน-เขียน ควรตี-ตี หมาในวัดนี้ไม่เรียวถูกหลังมันทุกตัวนะ คือถูกเขียนถูกตี ส่วนที่จะไม่ถูกบ้างก็คือตัวมันใจดีมาก เป็นหมาดีไม่ค่อยได้ตีนะ ถ้าตัวไหนมีลักษณะแปลก ๆ เพื่อนเขา ไปที่ไหนเราจะเห็นไม่เรียวหรือไม้อะไรติดหลังมันไป นี่คือหวดหลังมันเรื้อย นั่นคือตัวมันดี ตัวมันไม่ดีไม่เรียวไม่มี หมาที่หมาดีก็เยอะ ที่มันแฝง ๆ หมูเพื่อนก็ต้องมีไม้เรียวติดแนบกับมัน ตั้งแต่หมาก็ยังสอนเพื่อให้มันเป็นหมาดี ทำไมสอนคนจะสอนให้เป็นความชั่ว ทางธรรมไม่มีมีแต่ทางดีทั้งนั้น สอนให้ดี

นี่เมืองไทยเรานี้ก็เป็นอวัยวะของคนไทยทั้งชาติ ธรรมะจึงไม่มีความประสงค์อย่างยิ่งเลยที่จะมีการแตกการแยกด้วยความแตกร้างสามัคคี ด้วยความอวดดีคืออวดชั่ว อวดเด่นคืออวดเลว เข้ามาตีกัน เอาไฟมาเผากันในชาติบ้านเมืองของเรานี้ ไม่ใช่ทางของชาวพุทธ จึงไม่ควรนำเอามาใช้เลย ดีชั่วก็มีด้วยกันอยู่กับทุกคนนั้นแหละ เพราะคำว่ามีกิเลสต้องเป็นภัยอยู่กับกิเลส สำหรับธรรมไม่มีภัย เมื่อมีกิเลสอยู่ในหัวใจของทุกคนย่อมมีมากมีน้อย ให้พยายามตีกิเลสตัวที่มันเป็นเสี้ยนเป็นหนามต่อตัวเอง

และส่วนรวมออก ต่างคนต่างชำระสะสาง ไม่ตีตรงไหนก็ให้แก้ไขตัดแปลง อันนี้เป็นความถูกต้องที่จะบำรุงอวัยวะของชาติไทยเราให้มีความแน่นหนามั่นคง ด้วยความรักชาติและด้วยความสามัคคีต่อกัน นี่คือทางเดินของธรรม

ทางเดินของกิเลสไปที่ไหนต้องเห็นแก่ตัว มีแต่เอารัดเอาเปรียบดูถูกเหยียดหยามเขาไป ยกตนขึ้นเหยียบคนอื่น นี่คือกิเลส แล้วเวลาที่สุดต่ำที่สุดก็คือกิเลสที่ตัวว่าสูง ๆ นั่นแหละ ธรรมท่านไม่ว่าสูงว่าต่ำท่านเสมอภาค ถ้าว่าสูงก็สูงเลยโลกแล้ว

เวลานี้เราก็เกี่ยวกับการช่วยบ้านช่วยเมือง การช่วยบ้านช่วยเมืองก็เรื่องความสกปรกโสมนั้นละมันเอาเข้ามาเประอะมาเปื้อนทำให้เสียความสะอาด ความแน่นหนามั่นคง ชำรุดทรุดโทรมไปตาม ๆ กันด้วยสิ่งทำลาย มีมากมีน้อยทำลายทั้งนั้น ๆ ที่นี้การทะนุถนอมการบำรุงก็ต้องได้ช่วยกัน ทะนุบำรุงรักษากันถึงถูกต้อง การทำเหล่านี้ไม่ว่าอะไรแม้แต่ในครัวเรือนของเราก็มีหัวหน้า หัวหน้าครอบครัว พ่อกับแม่เป็นหัวหน้าครอบครัวของลูก บ้านหนึ่งก็มีหัวหน้า มีผู้ใหญ่บ้าน มีกำนัน แล้วมีอำเภอมีจังหวัด เรื่อยไปจนกระทั่งถึงใหญ่โตถึงชั้นสูง ที่นิยมใช้กันในเวลานี้ว่าถึงขั้นนายก รวมเป็นกลุ่ม ๆ แล้วนายกเป็นผู้ต่อยอดให้สูงกว่าเพื่อน เป็นผู้คอยดูแลบำรุงรักษาชาติบ้านเมือง คอยแนะนำตักเตือนสั่งสอน เพื่อให้ต่างคนต่างปฏิบัติตัวดีเพื่อชาติบ้านเมืองของตน นี่ก็ต้องมีผู้นำ

ถ้าผู้นำไม่ดีนี้ผู้นำนี้แลเป็นตัวเสียดจัญไรมากที่สุด ทำความฉิบหายล่มจมให้ได้ไม่ต้องสงสัย ผู้ใหญ่ที่สำคัญมากนะ ใหญ่ในทางที่เสียฉิบหายได้ไม่สงสัย ใหญ่ในทางที่ดีก็พุงขึ้นได้ไม่สงสัยเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผู้ใหญ่จึงเป็นของสำคัญมาก อย่างบ้านเมืองไหนเขาก็มีผู้ใหญ่ ๆ เมืองไทยเราก็มีผู้ใหญ่ ตั้งแต่ครอบครัวขึ้นไปเป็นลำดับ ลำดายเป็นชั้นเป็นตอนจนกระทั่งถึงชั้นนายก

เวลานี้ใครก็ทราบแล้วว่า คุณทักษิณ เป็นนายกรัฐมนตรี แล้วก็อยู่ในสายตาและจิตใจของพี่น้องชาวไทยจะจ้องมองกันดูให้ทั่วหน้ากันด้วย ยกตัวอย่างเช่นเวลานี้ คุณทักษิณ เป็นนายกรัฐมนตรี ใครก็ดู ๆ ควรชมก็ชม ตามีหุมีมาตั้งแต่วันเกิด ใจมีมาตั้งแต่วันเกิด ดูสิ่งที่ดีที่ชั่วเข้ามาสัมผัสสัมพันธ์จะไมู้ตู่รู้ชั่วได้ยังไง ใจเป็นนักรู้ เรื่องนี้มันจึงทราบเข้ามา ๆ ตั้งแต่คุณทักษิณ เป็นนายกรัฐมนตรีมานี้ประมาณ ๓ เดือน เสียงชมเชยสรรเสริญมีเข้ามาทั่วหน้า ๆ เราเป็นจุดศูนย์กลางและเราเป็นธรรม เราจะต้องพูดตามหลักธรรมพูดอย่างอื่นไปไม่ได้

บรรดาพี่น้องชาวไทยเราส่วนมากต่อมาก ที่เข้ามาผ่านจุดศูนย์กลางคือเรา ซึ่งเป็นผู้นำทางด้านศาสนาอีกด้วย มีแต่ความยกยอสรรเสริญ อยากให้ผู้นำอย่างนี้มีความจริงจังราวด้วย อายุ วัฒน โสขัง พลัง คืบหน้าขึ้นไป เพื่อจะได้นำชาติไทยของเราให้ขึ้นสู่

ความสง่าผ่าเผย เวลานี้กำลังเบ่งบาน นี่ละชาติไทยเราพูด เราเอาคำพูดของชาติไทยมาพูด ไม่ได้เอาคำโกหกมาพูด เวลานี้ชาติไทยเรากำลังเริ่มจะเบ่งบานในหัวใจของพี่น้องชาวไทยเรา จากสายตาที่มองดูและได้ยินได้ฟังมา คุณทักษิณก็ตั้งหน้าตั้งตาทำเวลานี้ก็ทราบ นี่ก็เป็นลูกศิษย์ลูกหามาพูดให้เราฟัง

พอมาเป็นนายกแล้วก็ติดต่อ ในการซื้อการขายต่างประเทศไม่ว่าใกล้ไกลอุตสาหกรรมการค้า คนคนเดียวก่อนนั้นแหละแต่อุตสาหกรรม เพราะใหญ่ด้วยภาระที่แบกหาม ต้องไปเกี่ยวข้องกับประเทศนั้นประเทศนี้ ติดต่อในการซื้อการขาย เพื่อเข้ามาหนุนชาติไทยของเรา นี่ก็คือหัวหน้า ตาสีตาสาไปทำได้อย่างไร ทำไม่ได้แน่ แต่นายกทำได้ ไม่ว่าจะนายกคนใดถ้าเป็นผู้สามารถทำได้ทั้งนั้นเพราะมีอำนาจที่จะทำได้ นี่ก็ได้ยินคำยืนยันสรรเสริญมาทั่วหน้ากันในประเทศไทยของเรา ว่าคุณทักษิณเวลานี้กำลังจะพาชาติไทยของเราให้เบ่งบานขึ้นด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ใกล้กับความสมหวังเพื่อความแน่นอนมั่นคงแห่งชาติไทยของเราไปทุกวัน ๆ ว่าอย่างนั้น

พี่น้องชาวไทยนั้นแหละมาพูดให้หลวงตาฟัง มาจากทุกแห่งทุกมุม เพราะหลวงตามีลูกศิษย์มาก เอาความจริงออกมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เพราะฉะนั้นเราจึงได้พูดตามหลักความจริง อันไหนไม่ดีก็บอกไม่ดี อันไหนที่ดีก็บอกว่าดี เช่นเวลานี้คุณทักษิณรู้สึกว่ายู่ในสายตาที่เย็นตาเย็นใจ ชื่นอกชื่นใจของพี่น้องทั้งหลายมาก ประหนึ่งว่าตั้งแต่ตั้งรัฐบาลมานี้ เขาพูดอย่างนี้ก็มิใช่บ่อยปากนะ หลายปาก ตั้งแต่ตั้งรัฐบาลมาเป็นลำดับลำดับก็ธรรมดา ๆ เรื่อยมา มีฟูขึ้นฟูลง มีหนักมีหน่วงถ่วงชาติไทยของเราลงเป็นลำดับถึงขั้นจะล่มจมก็มี เขาพูดถึงขนาดนั้นแหละ แต่เวลานี้มาเจอผู้นำคือคุณทักษิณนี้ มีแต่ความฟื้นฟูตลอดเวลา เจ้าของจะเป็นจะตายอะไรไม่ว่า แม้ที่สุดสมบัติส่วนตัวเจ้าของก็ออกเจ้อจางไปหมด

อันนี้เราก็อทราบ เป็นความจริงอะไรก็แล้วแต่ผู้มาเล่าให้ฟัง แต่ผู้ที่มาเล่าให้ฟังแน่ใจว่าไม่โกหกเรา คุณทักษิณสละเงินส่วนตัวออกไปช่วยชาติบ้านเมืองมีจำนวนเท่าไร ๆ ในวงราชการทราบดีกว่าเรา แล้วก็มาเล่าให้เราฟัง เราก็อพูดตามนี้เอง นี่เราก็อไม่เคยเห็นที่นายกรัฐมนตรีเอาสมบัติส่วนตัว ไปเจ้อจางช่วยเหลือพี่น้องชาวไทยผู้ทุกข์ผู้จนสถานที่จำเป็นอะไร ๆ นี้ เราได้ทราบมาอย่างนั้น หากว่าผิดก็ขอภัยด้วยเพราะเราไม่มีเจตนา เรื่องอย่างนี้เราได้ยินมาชัดเจนมาก คนทุกข์คนจนที่ไหนนี้ ไม่ได้มองดูแต่สูง ๆ นะ หามองดูคนจนนี้ถูกต้องกับคนที่ทำดีแก่ตัวเองและชาติบ้านเมือง ที่ไหนต่ำที่ต้องถ่มขี้พูนขึ้น

คนทุกข์คนจนอยู่ที่ไหนความจำเป็นอยู่ที่นั่น ทราบว่าคุณทักษิณนี้ช่วยเต็มกำลังความสามารถ ดูคนจนมากกว่าคนมี ไปที่ไหนช่วยเหลือ ๆ ไปหมด เราหาผู้นำที่ไหน

ประเภทนี้นะ เราอยากจะทำอย่างนี้นะ เมื่อประมวลคำพูดของพี่น้องชาวไทยมาถึง หลวงตาแล้ว หลวงตามาวิจารณ์นะ ไม่ใช่จะมาวิจารณ์เพื่อยกโทษคนนั้นคนนี้ วิจารณ์เอาเหตุเอาผลดีชั่วจะรู้ตามคำได้ยินได้ฟังมา นี่ก็ปรากฏเด่นอย่างนั้นแหละ ไม่มีความเห็นแก่เนื้อแก่ตัวถือเนื้อถือตัว เข้าได้หมดนี่อันหนึ่ง ใครเข้ามาติดต่ออะไรพูดเป็นกันเอง ๆ ไม่ว่าเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่สูงต่ำพูดได้หมด นี่ผู้นำคนหนึ่งอันนี้ก็หายาก

แล้วการทำประโยชน์นี้มุ่งหน้าต่อชาติบ้านเมืองอุ้มชูชาติบ้านเมืองจริง ๆ นี่เราก็ฟังได้มาเห็นตามที่เรายืนยันได้ฟังมานี้แหละ เราก็ไม่เคยเห็นแหละหน้าที่การงานที่เขาทำ แต่อาศัยที่เราได้ยินได้ฟังจากบรรดาลูกศิษย์ผู้ใกล้ชิดติดพันกับเรื่องราวเหล่านี้มาพูดให้เราฟัง เราก็พูดให้ฟัง เราก็พอได้สรรเสริญไปด้วย เพราะเราหาคนดีอยู่แล้ว นี่ก็ได้ทราบเด่นชัดเวลานี้ คุณทักษิณรู้สึกว่าจะพูดแบบโลก เรียกว่าชนะหัวใจประชาชน คำว่าชนะนี้ชนะด้วยความดี คือคุณทักษิณนี้จึงหัวใจประชาชนที่หวังดีอยู่แล้วให้ดีขึ้นขึ้นไป ตามเจตนาและความขวนขวายของคุณทักษิณที่มีเจตนาหวังดี แล้วขวนขวายเพื่อความดีต่อโลกอย่างแท้จริง นี่เราก็ออนุโมทนาด้วย แล้วท่านผู้ใดจะเห็นชัดข้อยังงัยกับสายธรรม

เราพูดนี้เราพูดด้วยธรรมนะ เราไม่ได้ยกได้แยกเหยียบย่ำทำลายผู้ใด เรานำคำกลาง ๆ ที่เขานำมาพูดแล้วมาประมวล แล้วแยกออกมาพูดให้ฟัง เท่าที่เด่นชัดก็คือว่า คุณทักษิณเวลานี้ ตั้งแต่วันเป็นนายกรัฐมนตรีมีตั้งแต่การขวนขวายเพื่อชาติบ้านเมืองโดยถ่ายเดียว เป็นสัตย์เป็นส่วนเป็นพรรคเป็นตอน ตั้งหน้าตั้งตาทำการทำงานจริง ๆ วันนี้เราจึงขอขอบคุณและอนุโมทนากับท่านนายกรัฐมนตรีคือคุณทักษิณ ชินวัตร พร้อมกับคณะผู้ตั้งหน้าตั้งตาทำประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองอย่างถึงใจมาพร้อมนี้ด้วยนะ (สาธุ) เราคอยประมวลข่าวเพราะเราเป็นจุดศูนย์กลางของข่าว ประมวลข่าวทั่วประเทศไทยเข้ามาสู่จุดศูนย์กลางคือหลวงตาบัว ที่นี้หลวงตาบัวก็เอาข่าวกลางนี้ออกกระจายให้รู้ทั่วถึงกัน

สรุปทองคำดอลลาร์วันที่ ๓๐ ซึ่งเป็นวันบำเพ็ญมหากุศลอันยิ่งใหญ่ต่อชาติทั่วสามแดนโลกธาตุนี้ ผลปรากฏดังนี้ ทองคำได้ ๖ กิโล ๒๙ บาท ๓๙ สตางค์ดอลลาร์ได้ ๕,๔๓๙ ดอลล์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงเวลานี้ ๔,๐๐๐ กิโลและมอบเรียบร้อย ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ยังไม่ได้หลอมจำนวน ๔๑๗ กิโล ๓๓ บาท ๓๔ สตางค์ รวมทองคำที่ได้ทั้งหมดเวลานี้เป็นทองคำ ๒,๔๘๐ กิโล ซึ่งเท่ากับ ๒ ตันกับ ๔๘๐ กิโล จากนั้นมันก็ต่อกันไปเรื่อยหละต่อเข้า ๆ แล้วกุดถ้วนเข้ามา สิ่งพิเศษเหลือไม่พอกุดถ้วนเข้ามา ต่อไปก็เต็มเปี่ยม

เราไปกรุงเทพฯ คราวนี้อาจจะได้หลอมทองก็ได้ เพราะทองนี้มันถึงแล้ว ตามธรรมดาเราหลอมได้แล้วนะ คือ ๔๑๗ กิโล นี่แน่ใจว่าพอ ๔๐๐ กิโลคือเราเพื่อไว้ทองคำประเภทต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ทองแท่งนะมันลด ทองประเภทนั้นลด ส่วนทองแท่งไม่ลด นี่เราเพื่อสำหรับทองแท่ง พอหลอมแล้วอย่างน้อยต้องให้ได้ ๔๐๐ กิโลเราถึงจะหลอมกรุณาทราบตามนี้ เราชวนขายไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ละ

บรรดาพี่น้องทั้งหลายที่ต่างท่านต่างมีศรัทธาร่วมกันมาทั่วประเทศไทยจังหวัดไหน ๆ มาได้มาที่นี่มาสร้างบุญกุศลเพื่อเป็นมหากุศลยิ่งใหญ่แก่ชาติไทยของเรา ตลอดถึงการแผ่เมตตาทั้งหลายไปทั่วถึงสัตว์ทั่วแดนโลกธาตุ นับว่าได้ประโยชน์แก่พวกพี่น้องทั้งหลายเรานี่เป็นอย่างมากในงานคราวนี้ หลวงตาจึงขออนุโมทนากับพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกัน

งานเราก็มีเป็นพัก ๆ วัดป่าบ้านตาดเลยกลายเป็นวัดของงานไปแล้ว แต่ก่อนไม่มีนะวัดนี้ไม่ให้มีเลย เดี่ยวนี้กลายเป็นวัดงาน เราก็ต่างคนก็ต่างคนต่างทำประโยชน์เพื่อชาติไทยของเราหลวงตาบวทุกษ์ก็ทนเอานะ คือทนเพื่อชาติจิตใจนี้แข็งแกร่งเลยนะ เรื่องธาตุขันธ์เท่านั้นมันไม่อำนวย แต่เรื่องจิตนี้ไม่ต้องบอกวางั้นเลย ขาดสะบั้นไปเลยเพื่อความเมตตาต่อโลกสงสาร เราเป็นอย่างนั้นจริง ๆ เราไม่มีคำว่าอ่อน

ไปกรุงเทพฯ เหนอ เป็นโรคอะไรละ ถึงได้ไปอยู่เรื่อย ๆ ละ (โรคเก่าครับไปฉายแสงครับ) ฉายแสง เราก็เป็นห้วงเดียวเข้าโรงพยาบาล ๆ ไม่ดีนะ ถ้าเข้าบ่อย ๆ เดี่ยวเข้าไม่ออกมันเป็นอย่างนั้นนะ กับผ่าตัดบ่อย ๆ นี่ไม่ดี ผ่าไปผ่ามาก็เป็นแดงโม่ไปเลย ตกไปคนละเสี้ยว ๆ ไปเลยไม่มาติดกันเป็นแดงโม่ให้นะถ้าผ่าหลายครั้งหลายหน มันเป็นอย่างนั้นนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd